

SZEGEDI NÉPLAP

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPART SZEGEDI LAPJA

II. évfolyam, 94. szám

Ára: 50 fillér

Szerda, 1957. április 24.

Ülést tartott a városi tanács végrehajtó bizottsága

A szegedi kereskedelmi élet kiállta a tűzpróbát — Lesz-e elegendő buci?

Ülést tartott tegnap reggel 8 órától a városi tanács végrehajtó bizottsága. Az elnöklő Tombácz Imre tanácselnök a napirend első pontjaként beszámolt a lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról és a v. b. vezetőinek a két ülés között tett fontosabb intézkedéseiről. Ezt követően Mison Nándor osztályvezető, a szegedi kereskedelem helyzetéről számolt be. A napirend ezen pontjának megtárgyalásán részt vett a Kereskedelmi A. B. elnöke, a Vendéglátó, az Élelmiszerkereskedelmi Vállalat igazgatója, az AKF vezetője, valamint a kerületi tanácsok ipari-, kereskedelmi osztályának előadói, valamint a földművelőszövetkezet képviselője.

E nagyjelentőségű napirendi pont tárgyalását követő vitában különösen a Sütiipari Vállalat által készített kenyér minőségének sürgős javítása került előtérbe, valamint az, hogy

az eddigi 6500 úgynevezett buci helyett a vásárlók igényének megfelelően napi tízezeret süssenek. Ismét szerepelt a Kelet-Magyarországi Diákélelmezési Vállalat szegedi irányító kezekbe való áthelyezése.

Halász György, a Kiskereskedelmi Vállalat igazgatója a nehéz vásáru és vegyipari cikkek folyamatos beszerzését sürgette, ugyanak-

Egy mozgalom, amely nem merülhet feledésbe

Sok szép falusi vásárnapra emlékszünk még vissza, melyeket szegedi üzemi munkások, dolgozó parasztok, termelőszövetkezeti tagok töltöttek együtt. Amellett, hogy jól szórakoztak, felbecsülhetetlen értékű segítséget is nyújtottak egymásnak. A városi munkásságnak volt alkalma megismerni a dolgozó parasztság ügyes-bajos problémáit és megvolt ez fordítva is. Mikor ezekre a napokra emlékezünk, a falusi és szövetkezeti patronázs-mozgalomra gondolunk.

Szegednek számos olyan nagy üzeme van, melyeknek dolgozóit sok faluban, termelőszövetkezetben még ma is emlegetik, s nagyon szeretnék, ha ismét találkozhatnának velük, segíthetnének egymásnak. A Szalámigyár, a Szegedi Jutafonógyár, az Autójavító és a többi jól patronáló üzemek közül például ugyancsak kitűnt a Szegedi Textilművek falura járó munkáscsoportja. Ők legtöbbször a csorvai Kiss Imre Termelőszövetkezetbe látogattak el szabad idejükben. Így nemcsak erkölcsi-politikai, de ugyanakkor értékes gazdasági segítséget is nyújtottak a termelőszövetkezeteknek. Velük szemben a termelőszövetkezetek tagjai sem voltak szűkmarkúak. Helyes lenne újjászervezni ezt a már hagyományokkal rendelkező mozgalmat. Úgy véljük, szükség lesz erre ezután is.

kor bírálta az árufedezet és értékesítés aránytalanságát, amely hovatovább odavezet, hogy egy-egy vállalat messze más városokból kénytelen saját terhére beszerezni különböző áruféleségeket. Sürgette a kereskedelmi élet jó szakemberekkel való ellátását is.

Sok szó esett a bor és sör átmeneti hiányáról, amit kevésbé pótol a mostanában elárusításra kerülő meggybor. Ladányi Benedek, v. b. elnökhelyettes

elismerését fejezte ki a szegedi kereskedelemnek, amely általában jól megállta helyét az ellenforradalmi időszakban.

Ehhez nagyban hozzájárult a Szovjetuniónak és a baráti országoknak a segítsége, hiszen tudvalevő, milyen nagymennyiségű és különféle árut adtak a magyar népnek. A végrehajtó bizottsági ülésen több hozzászólás foglalkozott a méz jelenlegi hiányával, hasonlóképpen a poralakú rézgálic népszerűségével.

A szakvélemények ugyanakkor megerősítik, hogy a poralakú rézgálic hasznossági értéke semmivel sem kevesebb a darabosénál.

A kereskedelem helyzetével foglalkozó napirendi pont megtárgyalása után a javasoltak alapján a v. b. intézkedéseket foganatosít a zavartalan buci ellátásra, illetve a kenyér minőségének jobb megjavítására. Szeged jobb hal ellátása érdekében is sürgős intézkedés történik. Ismét tárgyalások lesznek a Kelet-Magyarországi Diákélelmezési Vállalat szegedi kezelésbe való helyezéséről, valamint a méz és egyéb közszükségleti cikkek mielőbbi beszerzéséről. A nagyfokú piaci felhozatalhoz mérten

megerősítik a jövőben a piac-ellenőrzést, valamint

felszámolják az illegális kereskedelmet, amely az utóbbi időben itt-ott felütötte a fejét.

Harmadik napirendi pontként Szili Antal osztályvezető jelentése hangzott el a tavaszi mezőgazdasági munkák jelenlegi állásáról. A jelentést szűkszavúságáért, kritikátlanságáért többen bírálták. Nem foglalkozott kellőképpen az egyénileg gazdálkodók által végzett mezőgazdasági munkával sem. A vitában felszólaló termelőszövetkezeti elnökök kérték, hogy a repülőtéri legelőt arányosan kell elosztani egy-egy érdekelt termelőszövetkezet között.

Ezután Nagy Miklós v. b. titkár több előterjesztést nyújtott be jóváhagyás végett. A végrehajtó bizottság így megerősítette a III. kerületi tanács elnökét, Vereska Andrást, hasonlóképpen a II. kerületi tanácsnál a titkári funkciójában Balogh Zoltánt, aki korábban ugyanott elnökhelyettesi funkciót töltött be.

A végrehajtó bizottság jóváhagyta a színház volt főrendezőjének, Horváth Jenőnek elbocsátását.

Horváth Jenő, amellet, hogy ellenforradalmi tevékenységet fejtett ki, a Szegedi Nemzeti Színházban visszaélt főrendezői beosztásával, s borbarát alapon a neki megfelelő emberekből klikket szervezett, akikkel egyetemben fizléstelen, színvonalatlan műsorokkal jártak szerepelgetni. Horváth Jenő emiatt tekintélyét, mint rendező is elvesztette.

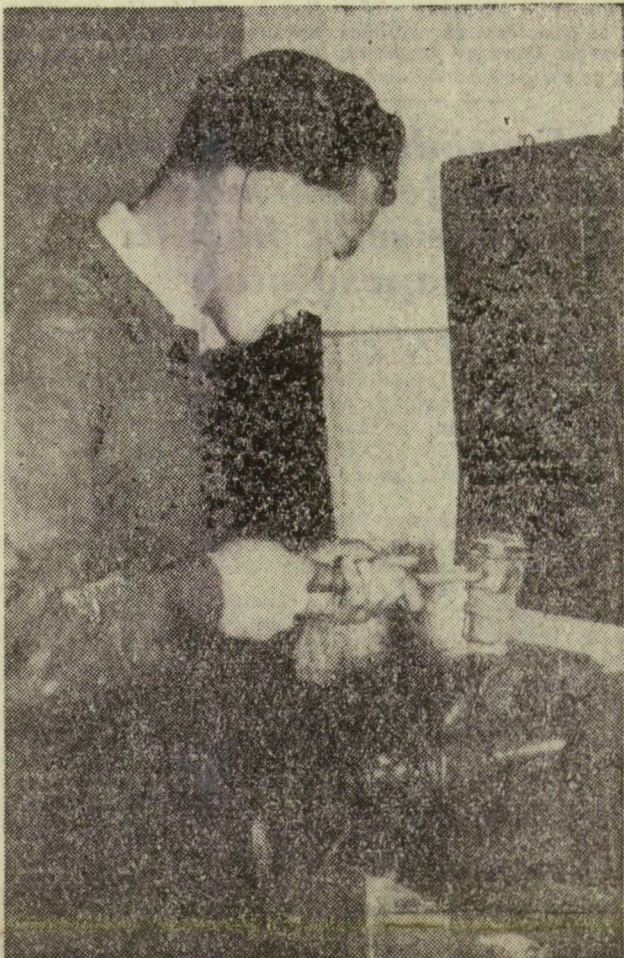
Ezután a végrehajtó bizottság a nagyhírű Munkás Énekkar működéséhez ötezer forintot biztosított, a Cserepessor külső részére pedig a víz- és csatornázási munkálatok elvégzéséhez, a közszélfeljesztési alapból 15 ezer forintot. A végrehajtó bizottsági ülés a késő déli órákban ért véget.

Aszfaltozzák a külső utcákat is

A dr. Boros József utcára alig lehet majd ráismerni, úgy kicsinosították. Az egykori macskafejköves úttestet felváltja a síma beton, illetve aszfalt, amelyből itt-ott került már egyes külváro si utcákba is.

A szakma ifjú szerelmese

(Siflis felvétele)

A lakatos mesterség ifjú szerelmese, Sas József 17 éves fiú — az „Ifjú Gárda” növen déke — munka közben. Az intézet lakatos műhelyében is — egy-egy szakmester felügyeletével — önálló munkát végeznek az „ifjúgárdisták”, akik az intézet háztáji gazdaságában, s a mesterségek el-sajátításában is egyaránt megállják a helyüket.

Csatasorba a szépségért!

Az októberi ellenforradalom nehéz napjaiban sok ember behúzódtott lakása négy falának viszonylagos biztonságába. A rádió szinte systerő hírzuhatagától kábult agygal, az ágyon, díványon heverve ismerte fel: ha megjavítja a régen kimozdult szék-lábakat és átfesti a már szeszinűvé kopott kredencet, mennyivel barátságosabb lesz az eddig sivárnak tűnt konyha. Az asszony, a feleség akkor fedezte fel, hogy ha a házilag szőtt szádaanyagból függönyt vesz az ablakra, akkor hangulatosabb lesz az az egy szoba is, amelynél eddig bizony nem sikerült tágasabbat, vagy helyette kettőt kapni.

Így van most sok szegedi magával az egész várossal is. A viszonyok rendeződésével már ismét kevesebbet tartózkodunk odahaza, a tavasz estéenként kicsal bennünket az utcára és nap mint nap ámulva fedezzük fel ennek a nagyobbik otthonnak szépségeit. Azét az otthonét, amelyet néhányan az elmúlt hónapok alatt hűtlenül, szívtelenül itthagytak, s amelynek más vidéki által ugyancsak nem érzékelhető bá-jai iránt — valljuk be, egy pár hónappal ezelőtt szintén közömbösek voltunk.

A belvárosiak naponta járnak a Széchenyi teret, és újra észre veszik, hogy milyen tágas, milyen impozáns. A felsővárosiak munka után végigsétálnak a tiszaparton, és mindig a kőmellvédnél kötnek ki, nekidőlnek, s nézik, milyen kecsesen öltik fel az évi új kosztümjeiket a Sztálin sétány, a Móra park fái. Láttuk, milyen jól esően vették tudomásul az újszegediek, hogy pótolják a hiányokat a ligeti platánsoron. A Bartók Béla téren a környékbeli ódon utcák öreg nyugdíjasai szinte naponta ellenőrzik most, hogy mennyire haladnak a parkosítással. A »hivatalos« város, a tanács is fokozottabban fogékony most a város szépsége és szépítése, annak megbecsülése és megbecsültetése iránt. Az ellenforradalom gazdasági rombolása miatt nagyon leszűkített költségvetésből az első kerületi tanács jóval több mint egymillió forintot költ most hamarájában a területén lévő parkok rendbehozására. A műemlék jellegű épületekre a városi tanács építési

osztályának kezdeményezésére most emléktáblák kerülnek, s e táblák költségeit már több intézmény, hivatal a saját eszközeiből fedezi.

Egyszóval nemcsak felfedeztük a várost, hanem igyekszünk annak szépségét megőriztetni is. Erről tanúskodik az a számos levél, amely a lakosság minden rétegéből érkezik úgyszólván naponta szerkesztőségünkbe. Munkás Petőfitelepről, háziaszszony Móravárosból, nyugdíjas vasutas Újszegedről, köztisztletben álló idős egyetemi tanár, aki már hosszú évek óta megszakította minden kapcsolatát a »közzei», mind tollat ragad és a maga módján ötletet ad, javasol valamit, hogy ez a tiszaparti város ebben az egyre szénesedő tavaszban felfrissüljön, megújuljon.

E levelek íróinak jó része nemcsak konkrét javaslatokat ad azonban, hogy miként, hogyan, mily módon óvjuk utcáink, tereink követit, fáit, virágait, hanem felháborodik azon is, hogy lépten-nyomon találkoznak olyan emberekkel, felnőttekkel, fiatalokkal, akik nemcsak közömbösek a város szépsége, a parkok megőrzése, az utcák tisztasága iránt, hanem ilyen szempontból a társadalmi együttélés elemi szabályait rúgják fel naponta többször is. Hány le-törött rügyező, virágzó ág, a közparkokban végigtaposott zsenge pázsit, valóságos szőnyeg a használt és eldobott jegyekből a villamos- és autóbusszmegállóknál, erőszakosan leütött sarkok a nemrég tatarozott házak lábazatánál mutatja ennek az ellenkező előjelű »társadalmi akció» műveletlenségét, és mondjuk ki őszintén: barbárságát.

Igazuk van e levelek íróinak, amikor felháborodott hangon fokozottabb és erélyesebb hatósági: rendőrségi, tanácsi fellépést követelnek a közvagyon pusztítói, cserjék, virágok típrói, az utcák beszennyezői ellen.

Agitációval, figyelmeztetéssel is küzd-jünk e városért, már csak azért is, mert karbantartásra, szépítésére költött minden fillér közvetve, vagy közvetlenül, saját zse-bünkől kerül ki.

Miről szól a nyugati hatalmak-hoz intézett szovjet jegyzék?

Ellenforradalmi mozaikok a szegedi kisipari szövetkezetek életéből

A szegedi pártaktíva-értekezletről

Bellerjességre törekszik az Alkotmány Tsz

Emlékezés Tömörkény Istvánra

A SZEAC Lengyelországtan